

„K čomu...?“

Suspírium: „No Hospodinova milosť je od vekov naveky nad tými, čo sa ho boja, jeho spravodlivosť spočíva na detných deťoch, na tých, čo zachovávajú jeho zmluvu a pamätajú na jeho príkazy, aby ich plnili.“ (Ž 103,17-18) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 169.: „Ten človek je šťastlivý..“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (Flm 3) Amen.

Modlitba:

Ďakujem Ti Pane môj, že Ty ma hľadáš a skúmaš. Ty si môj pôvod, do ktorého môj život vteká. Ty si veľmi vzdialený odo mňa, ale častokrát bližšie ako hocikto. Od Teba putujem až k Tebe, lebo pociťujem, že počas môjho pozemského života niet inej cesty, niet iného pokoja, niet iného Sudcu, niet iného Spasiteľa ako si Ty sám. Kristus, Vodca, Kráľ, pristupuj dnes ku mne veľmi objektívne prostredníctvom Tvojho Slova a Ducha Svätého, všimaj si ma, dohliadaj na tie zmeny, ktoré ma postihli. Ty si živý Boh, ďakujem Ti, že si ma spasil, a prosím Ťa, otvor svoje srdce dokorán, aby si sa ma osobne dotkol. Chcem vidieť dnes Tvoju slávu, chcem dnes pociťovať Tvoju bezhraničnú podporu, aby som bol ukotvený navždy pri Tebe. Viem, že Tvoja milosť a láskyplnosť je pripravená aj pre mňa. Vypočuj ma, pre Tvoju službu a ráč ma Pane potešiť, vyviešť z neuhov, a upraviť môj pomätený život podľa vôle nebeského Otca. Môj osobný Vykupiteľ, prosím, vypočuj ma. Amen.

Textus: Evanjelium podľa Matúša 11,16-19

„K čomu prirovnám toto pokolenie? Podobá sa deťom, ktoré sedia na námestiach a kričia jedny na druhé: ‚Pískali sme vám, a vy ste netancovali, nariekali sme, a vy ste nezalamovali rukami.‘ Prišiel Ján, ktorý ani nejedol, ani nepil, a hovoria: ‚Je posadnutý.‘ Prišiel Syn človeka, ktorý je a pije, a vravia: ‚Hľa, žráč a pijan vína, priateľ mýtnikov a hriešnikov.‘ Ospravedlnením múdrosti sa stali jej činy.“

Milí bratia a drahé sestry,

slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

„Kto má uši, nech počúva!“ (Mt 11,15) Takto uvádza Kristus svoju výpoveď o súvekom Izraeli, pričom porovnáva ako prijali Jeho službu a službu jeho predchodcu, Jána Krstiteľa. Ježiš Boží ľud prirovnáva k tupému, bezduchému, nechápavému a obmedzenému dieťaťu, ktorý nemá čo robiť, a vysedáva si celé dni na ulici pri trhovisku a vykrikuje. Raz spieva žalospev a raz si pospevuje

chválospev. Raz je preradostný a raz ho ubíja celý svet. Raz volá svoje spoločenstvo na pohreb, a raz na svadobnú hostinu. Dieťa, ktoré samo nevie, čo chce. Dieťa, ktoré sa hraje na trhovisku, vyvoláva, vyzvára, ale ani pohreb, ani svadba nie sú pre neho záväzné. Nemá chuť sa ani radovať, ani smútiť. Dieťa má i dnes náladový charakter, avšak viera nezávisí od našej aktuálnej nálady. Viera ako nálada alebo viera, ako skala? Viera, ktorá hory prenáša. Dieťa, pre ktoré nič nie je záväzné. Milí bratia a drahé sestry! Pozor, táto ľahostajnosť ubíja i dnešné kresťanstvo. Živý Kristus poukazuje na to, že kde je pes zakopaný. Udáva jasný signál, takto sa nedá fungovať. Dieťa potrebuje usmernenie. Dieťa potrebuje vedenie. Dieťa sa musí podriadiť nariadeniam rodiča. Ľahkovážnosť, apatickosť a chladnosť je najväčšou odpudivou silou pre živé vzťahy a kontakty. Ježiš sám hovorí. Takto nie. „Kto má uši, nech počúva!“, lebo musí nastať zmena, aby človek vyviazol z tejto nežiadúcej životosprávy. Veď náladový človek nikoho neprijíma a vždy hľadá len chyby. Veď na vyjadrenie a stanovisko náladového človeka sa nedá spoľahnúť. Je ešte dieťa, ktoré píska, a narieka, ale obsah jeho piesne a nariekania nemá ani hlavu, ani päť. Na slová dieťaťa spoločenstvo sa mohlo opierať a ani v súčasnosti to nie je inak. Ježiš svoje stanovisko o objektívnom stave Izraela podčiarkuje porovnaním. Ako prijal Izrael Jána Krstiteľa a Jeho samotného? Ján Krstiteľ bol na seba veľmi prísny. Jeho železný charakter, jeho drsná odev, jeho jedlo bolo symbolom toho, že je asketický, ale pritom rozvážny a vie povedať každej kategórii pravdu o ich živote. Žil v púšti, ale aj v púšti hlásal to slovo, ktoré mu bolo zverené. Ľudia za ním išli a vyhľadávali ho. Bol akoby posadnutý svojím životom, Božou službou, avšak poukazuje na to, čo je v živote Izraela neprístupné. Bol prísny na seba, a bol prísny aj na svoje okolie, pritom nikdy nevybočil od pravdy. Ako prijíma dieťa prísnosť a presnosť? Odpudzuje ju. Chce sa vymaniť spod moci dotyčného, ale pritom ho aj láka, lebo poznatky sú dôležité. Verdikt ľahostajného dieťaťa o Jánovi Krstiteľovi: „Je posadnutý!“ Prísny režim, presné načasovanie, žiadna odchýlka nikoho neláka. Človeka, ktorý má charakter dnes i tento svet odsudzuje, a posadnutosťou ju

zaškatuľkuje, pričom len hovorí pravdu. Ježiš je však opakom Jána Krstiteľa. Vchádza do miest, prechádza celým Izraelom, aj vlastných podporuje, aby na celý Izrael hľadeli ako na misijné pole. (Mt 10,6) Uzdravuje slepých, oživuje chorých, stoluje s hriešnymi, posedáva si s colníkmi, hľadá spoločenstvo, kde sa vie skutočne porozprávať o stave biedneho človeka. Nie je falošný a prísny. Je prívetivý, je spoločenský typ, ide aj na svadby, aj na pohreby. Svätí sviatky, vo všedných dňoch života funguje normálnym spôsobom. Vypočuje človeka, prijíma ich slabosti a všíma si aj kritické časti Izraela. Pravdou ich usmerňuje. Ako o ňom zmýšľajú? On je žrác a pijan vína. Jeden bol posadnutý, druhý bol priateľom hriešnikov. Jeden bol zlý, druhý bol horší.

Človek, ktorý neprijíma ani tvrdé, ani krotké vyjadrenia, je slepý, ľahkomyseľný a neposlušný. Takýto typ človeka sa zdráha. Takýto typ človeka nechce povoliť. Nechce počuť o vlastných hriechoch, hlúpo sa odizoluje. Bože chráň nás od podobného chovania. Lahkovážnosť je cudzorodý element živej viery. Takto nie. Toto už nie. Aj vtedy otáľa a hľadá výhovorky, keď Božie kráľovstvo je prítomné. Možno, že aj my žijeme v podobnom svete? Možno, že aj práve nás Ježiš vytrhol z vlastnej náladovosti. Iste naše myšlienky, naše plány sa nezhodovali s Božími plánmi, a hľa, dnes sme súčasťou jeho plánov. Ježišovo evanjelium patrí tým, ktorí sa pred Ním celkom otvoria. Ježišovo evanjelium patrí tým, ktorí vedia Mu o sebe povedať pravdu a vedia si vypočuť skutočný verdikt od Ježiša. Božia vôľa nie je v súlade s našimi predstavami. On musí rozdrviť to, čo je v nás, aby sme sa celkom odovzdali iba JEMU. Naše sny, naše pískania, naše piesne Boh vie len zmeniť. Povoľiť Ježišovi zmenu, aby sa nám celkom uľavilo, to je milosť. Povoľiť Ježišovi slúžiť smerom k nám, aby sa nám celkom uvoľnili šľachy. „Zlom, väz!“ pre lyžiarov je to pranie k úspechu. „Pane, zachráň ma!“ (Mt 14,28) – je modlitba zo zúfalstva, to znamená rozdrví ma na kusy a potom ma poskladaj podľa VLASTNÉHO uváženia. „Ako Ty chceš Pane...“ to je tá múdrosť, ktorú Ježiš vytýka vlastným. Múdrosť, teda bázeň Božia. Múdrosť, ktorá sa prejaví v konkrétnych

činach. Kresťan, ktorý však píska, veje, fučí, ale zostane rezistentný a nemenný, je ako nepodarené dieťa. Poznáme i my extrémne prípady rodičov, ktorým sa to vymklo z rúk a odcudzujeme ich. Náš Boh však všetko vyriešil. Syn človeka prišiel na tento svet, prenechal nebeskú slávu pre špinu tohto sveta. Nezabúdaj a zostaň poslušným dieťaťom nášho Otca a Ježiša Krista, Ktorý aj teba, aj mňa upozorňuje: Chráň sa modlitbou a čítaním Písma Svätého od ľahostajnosti a ľahkovážnosti. Veď Ježišova otázka je i dnes aktuálna: „K čomu prirovnám toto pokolenie?“ Amen.

Modlitba:

„...ja ich zachránim zo všetkých bydlísk, v ktorých hrešili. Očistím ich a budú mojim ľuďom a ja budem ich Bohom.“ (Ez 37,23b-c)

„Azda neviete, že ste Božím chrámom a že vo vás prebýva Boží Duch? Ak niekto kazí Boží chrám, toho Boh zničí; lebo Boží chrám je svätý a tým ste vy!“ (IK 3,16-17)

„Len v Bohu sa moja duša upokojí, lebo od neho je moja nádej. Len on je moja skala, moja spása a moja pevnosť. Nebudem otrasený.“ (Ž 62,6-7)

„Karhaj ma, Hospodin, ale mierne, nie vo svojom hneve, aby si ma nezničil. (Jer 10,24)

„Veď Boh nás neurčil na hnev, ale aby sme získali spásu skrze nášho Pána Ježiša Krista, ktorý zomrel za nás, aby sme spolu s ním žili — či bdieme a či spíme. Preto sa navzájom napomínajte a povzbudzujte jeden druhého, ako to aj robíte.“ (ITes 5, 9-11)

„To Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy.“ (Jn 1,14)

„Zjav svoje dielo na svojich sluhoch a na ich synoch svoju velebu.“ (Ž 90,16)

Modlitba Pánova

Ofera: „Bratská láska nech trvá. Nezabúdajte na pohostinnosť, lebo niektorí vďaka nej prijali ako hostí anjelov, hoci o tom nevedeli.“ (Žid 13,1-2)

Požehnanie: „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.“ (Žid 13,8) Ámen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 36: „Hriech vábi duše bezbožných...“